

„Aș vrea un bilet de tratament, ceva mai departe de casă”

Pensionarii și bugetarii beneficiari ai biletelor de tratament sunt și pretențioși. În sensul că atunci când li se oferă bilete de tratament aici, la doi pași, în Stațiunea Amara venerabilii și stimabilii se trezesc rostind, cu tupeu, o dorință pe cât de lipsită de logică, pe-atâta de nerușinată, în condițiile în care toată lumea știe că un cal de dar nu se mai caută și la dinți... Din vremuri imemorabile, în mărinimia lui, statul român a considerat că bătrânii ajunși la vârsta pensionării merită să-și trateze suferințele fizice datorate îmbătrânirii organismului, beneficiind de un sejur de 18 zile în stațiunile dotate cu „baze de tratament” recunoscute pentru binefacerile medicale. Deși nu o dată s-a constatat că există și cazuri în care de acele bilete de tratament se folosesc cu totul alte persoane decât beneficiarii de drept, deși mulți dintre patroni și salariați ai acestora nu înțeleg pentru care motiv statul acordă, la un preț mai mult decât modic, și bugetarilor mare parte din acele bilete de tratament, totuși, până la urmă mai toți „sponsorii” au trecut cu vederea discriminarea pe categorii socio-profesionale, precum și injustețea în ceea ce privește facilitarea bugetarilor în comparație cu salariații din mediul privat. Nu cred însă că vreunul dintre angajații la patron ar putea înțelege și asemenea pretenții precum cea potrivit căreia beneficiarii biletelor de tratament mai fac și nazuri, Cel puțin așa am înțeles eu din cele declarate de directorul Casei Județene de Pensii, doamna Olivia Postole, cea care, în privința cadorisirii bătrânilor a zis:

„Am avut șapte serii la bilete de tratament, ultima a fost din 10 iunie, 1.516 cereri de bilete și am avut 1.592 de bilete acordate de Casa Națională de Pensii. Am făcut solicitări în funcție de cererile pe care le-am avut. Am valorificat 1.525 de bilete. Grad de valorificare 78%, grad de satisfacere a cererilor 83%, față de 2009 când gradul de satisfacere a cererilor a fost de 65% iar gradul de valorificare 88%. La ultima serie, într-adevăr au rămas numai 4 bilete nevalorificate, restul au fost toate vândute. Sunt persoane care, zicem noi, încă nu sunt hotărâte pe Stațiunea Amara (care este o stațiune bună pentru bolile reumatismale) și de aceea avem și un număr de 381 de bilete rămase nevalorificate. Ne-au rămas deci foarte multe bilete la Stațiunea Amara. Pensionarii vin

mai departe de casă, Amara fiind prea aproape. Am încercat să le explic că este vorba despre un concediu de boală și nu unul de odihnă. (...) Pentru lunile iulie și august nu avem bilete de tratament, abia din septembrie se reiau seriile și o să avem două serii. Așa s-a stabilit, așa s-au făcut contractările la nivel de Casă Națională. Cereri primim dar pentru după 01 septembrie. (...) Oricum anul acesta am avut mai multe bilete decât cereri. Cele mai multe cereri sunt pentru stațiunile Căciulata, Covasna – pentru bolile cardiace – Techirghiolul (în fapt, Sanatoriul unde, anul acesta, n-am avut nici un bilet) și Olănești. La Amara am avut cereri, chiar am avut și 150 de bilete pe serie, dar...” Dar, din păcate, unii dintre bătrânii noștri (în marea lor măsură CAP-iști) ne fac să credem că, în fapt, ei ar vrea să plece nu ca să-și trateze beteșugurile ci ca să se plimbe de parcă ar fi în concediu de odihnă. Pe cale de consecință ne permitem a concluziona și noi – cei care deși înțelegem într-o oarecare măsură și nevoia firească de distracție la orice vârstă, totuși, în condițiile în care știm că mulți dintre cei tineri care susțin în plată aceste facilități acordate bătrânilor bolnavi, nu-și permit concedii de odihnă (și nici nu se știe dacă vor mai ajunge a fi bătrâni beneficiari ai biletelor de tratament) – că ne-am fi dorit ca bătrânii Neamului să dea dovadă de acea cumsecădenie proverbială a străbunilor acestui popor, cumsecădenie care în nici un caz nu ne-ar fi făcut pe noi să roșim din cauza la nerușinarea lor.

IONICA CHINEA